በዓለ እርገት

ከመ/ ቤዛ ዓለሙ
ም ሸዋ ቱሉቦሉ

በርእሱ የተገለጸው በዓለ ጌታችን አምላካችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን በተነሣ በአርባ ቀኑ ወደ ቀደመክብሩ መመለሱን ወይም ማረጉን የሚገልጽ ነመታሰቢያ ዕለት ነው ። ስለሆነም በየዓመቱ በሁሉም የኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት በታላቅ ሥነ ሥርዓት ይከበራል አከባበሩም በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያን በቅዳሴ ሲሆን በተለይ ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በታነጹ አብያተ ክርስቲያናት በንግሥ ይከበራል ።

ስለዚህም ትንሣኤ የዋለበትን ዕለት ይዘን አርባ ቀን በመቁጠር በዓሉ የሚውልበትን ማወቅ ይቻላል። ዕለቱም ሐሙስን አይለቅም ። የዘንድሮው በዓለ ዕርገት የሚውለው ግንቦት ፲፱ ቀን ፲፱፻፹፩ ዓ.ም መሆኑንም ሳንጠቁም አናልፍም ።

ይህ ዕለት ከጌታ ተሰዓቱ /ዘጠኙ ዐበይት በዓላት አንዱ ሆኖ እንዲከበር ቤተ ክርስቲያናችን ወስናለች የወሰነችበትንም ምክንያታዊ ሁኔታ በቅዱስ መጽሐፍ የተመዘገበውን ብንመለከት ጥልቅና ረቂቅ ምሥጢር ከማግኘታችንም ሌላ የበዓሉን ክብር በበለጠ ኔውቀን ለማክበር ስለሚያስችለን እንደሚከተለው እንመለከታለን ።

“ዐርገ እግዚአብሔር ብይባቤ /እግዚአብሔር በልዕልታ (በመለከት ድምፅ) ዐረገ /፶፭ መዝ ፵፮፥፭ ይላል ልበ አምላክ ዳዊት ስለዚች ዕለት በመንፈስ ቅዱስ ተረድቶ ይህን ትንቢት ለመተንበይ ችሏል ። የቃሉም ምሥጢር ምርምር የሚያሻው ነው ። ይኸውም እግዚአብሔር በዓለም ምሉዕ ሲሆን «ዐረገ» መባሉ ለምንድ ነው? ዐርገስ የተባለው ማነው ? የሚሉትን ጥያቄዎች የሚያስከትል በመሆኑ ትምህርታዊ ነው ። የጥያቄዎቹም መልሶች የሚከተለው ነው ።

ይህ ትንቢታዊ ቃል የተዋህዶን ምሥጢር የሚገልጽ ነው ። ይኸውም እግዚአብሔር ወልድ ከሰማየ ሰማያት ወርዶ ከድንግል ማርያም ተወልዶ በአጭር ቁመት በጠባብ ደረት ተወስኖ የማዳን ሥራውን በመስቀል ላይ ከፈጸመ በኋላ በሞቱ ሞትን ድል አድርጎ ለሁላችን ተስፋ የሆነውን ትንሣኤውን ለምስክሮቹ ለሐዋርያት ለአርባ ቀናት ያህል ካረጋገጠላቸው በኋላ ውስንና ትሑት የነበረው ሥጋ ምሉዕና ልዑል ሆኖ ነቢረየማን ለመያዝ ወደ ክብሩ መንበር ወጥቶ በአብ ዕሪና ማለትም ከአብ ጋር የሥልጣን እኩልነትን በመያዝ ሥጋ በተዋህዶ የሚገኘውን ክብር ይህ ነቢይ አስቀድሞ ተነበየ እንደገናም ክብሩም ሆነ ስሙ እግዚአብሔርነት መሆኑን ፍጹም ተዋህዶውን መስክሮአል ። የሥጋን እግዚአብሔርነት ለሚጠራጠሩም ጥልቅ ትምህርት ሰጥቶ አልፎአል ።

ይኸው ነቢይ ትንቢቱን በመቀጠል «ዐረገ ውስተ አርያም ፄዊወከ ፄዋ» /ወደ ላይ ዐረግህ ምርኮን ማረከህ ስጦታንም ለሰዎች ሰጠህ / (መዝ ፷፯፥፲፰) በማለት እግዚአብሔር ወልድ ወደዚህ ዓለም የመጣበትን ዓላማ በአጭር ቃል አስረድቶአል ። ለአምላካችን ክብር ምስጋና ይገባውና የአዳምን ዘር ከጥንቱ ጠላቱ ሰይጣን ማርከ ወደ ቀደመ ልጅነቱ መልሶት ሲያርግ ጸጋን (ስጦታን)አጎናጽፎታል ። ጸጋውም ልጅነት ብቻ ሳይሆን ሥልጣንንም ጭምር እንዲሆን ቅዱስ ጳውሎስ እንደዚህ ሲል ገልጾታል ። “ወደ ላይ በወጣ ጊዜ ምርኮን ማረከ ለሰዎችም ስጦታን ሰጠ . . . እርሱም አንዳንዶቹ ሐዋርያት ፥ ሌሎችም ነቢያት ሌሎችም ወንጌልን ሰባኪዎች ሌሎችም እረኞችና አስተማሪዎች እንዲሆኑ ሰጠ” (ኤፌ፬፥፰-፲፪) ብሏል ከዚህ ኃይለ ቃል የምንማረው እንደገና ወደ ምርኮ ተመልሰን ፈቃደ ሥጋችንንና ነፍሳችንን ለአጋንንት ካላስገዛን የሐዋርያትና የነቢያት ወዘተ . . . ጸጋ እንደምንታደል ነው ።

ጌታ በሚያርግበት ጊዜ ዳግመኛ ወደ ምርኮ እንዳይመለሱ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጣቸው መመሪያም “እንትሙስ ንበሩ ሀገረ ኢየሩሳሌም እስከ ትለብሱ ኃይለ እምአርያም (እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስክትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ) በማለት ስንብት ወደሚያደርጉበት ወደ ቢታንያ ወስዶ እጆቹን ጭኖና ባርኮ እስከ ምትርያርነት ያለውን ሥልጣን ክህነት ሰጥቶአቸው አርጓል ፥ እነርሱም “ወነበሩ በቤተ መቅደስ ሠልፈ እንዘ ይባርክዎ ወይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር (ዘወትር እግዚአብሔርን እያመሰገኑና እየባረኩ በቤተ መቅደስ ኖሩ) ይላል (ሉቃ. ፳፬ ፥ ፳፱-፶፫) እግዚአብሔር በሚመለክበት ክብሩ በሚወደስበት በስሙ ማደሪያ ወደቤተ መቅደስ (ቤተ ክርስቲያን) ለጸሎት መገስገስና መትጋት ቅዱሳን ሐዋርያት የታደሉትን ሀብተ መንፈስ ቅዱስ መታደል ነው ። የሐዋ. ፪ ፥ ፩-፵፯ ይመልከቱ ።

ጌታችን ከሐዋርያት ተሰናብቶና መመሪያ ሰጥቶ ወደ ሰማይ ሲያርግ የክብሩ መግለጫ የሆነችው ደመና ከዓይናቸው ሠውራ እንደ ተቀበለችውና እርሱም ዕርገቱን ትኩር ብለው ሲመለከቱ በደስታ በልዕልታና በዝማሬ እያመሰገኑ የዕርገቱን በዓል ለማክበር ከተገኙት አዕላፍ መላእክት ውስጥ ነጫጭ ልብስ የለበሱ ሁለት መላእክት፡- “የገሊላ ሰዎች ሆይ ! ወደ ሰማይ

ወደ ገጽ 33 ዞሯል

በዓለ እርገት

ከገጽ 9 የዞረ

እየተመለከታችሁ ስለምን ቆማችኋል? ይህ ከእናንተ ወደ ሰማይ የወጣው ኢየሱስ ወደ ሰማይ ሲሄድ እንዳያችሁት እንዲሁ ይመጣል አሉአቸው'' (የሐዋ.፩፥፱-፲፩)ይላል

ቅዱሳን ሐዋርያት ከዚያች ዕለት ጀምሮ ጌታን በዓይነ ሥጋ ሳይሆን በዓይነ ኅሊና እየተመለከቱ ሥርዐ ያሳያቸውን በቃሉ ያዘዛቸውን እያሰቡና እያሰላሰሉ ፈለጉን ተከትለው ሩጫቸውን እንደ ፈጸሙና ገድላቸው ያስረዳል። ይህንኑ ገደል የሚፈጽሙበትንም ኃይል እንደሚሰጣቸው እንዲህ ሲል ነግሮአቸው ነበር። "የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይናገርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል" (ዮሐ.፲፮፥፲፫) በማለት ነበር።

እንግዲህ በዚህ ታሪካዊ ዕለት የምናስተውለው ብዙ ነገር አለ። ይኸውም አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ የማዳን ሥራውን የፈጸመው ወይም የደመደመው በዚህ አሁን በያዝነው የዕርገቱ ድርጊት ነው። እንደሚታወቀው ሁሉ በእግረ አጋንንት የተጠቀጠቀውን ወይም የተረገጠውን የሰው ዘር ነፃ ለማውጣት ከሰማይ ወርዶ ከዲያብሎስ የግዞት ቤት ከሲኦል ማርኮ ወደ ጥንት መኖሪያው ወደ ገነት ለመመለስ ሦሥት ዓመት ከሦሥት ወር ያስተማረው ትምህርት ያደረጋቸውም ተአምራት በጠቅላላው በዚህ ዓለም ላይ በሥጋ ተገልጾ ያከናወናቸው ድርጊቶች ሁሉ ፍጻሜነት ያገኙት በድል አድራጊነት ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ መሆኑን በጥልቅ ተገንዝበን የእርሱን በድል አድራጊነት ወደ ሰማይ ዕርገቱን፤ እኛም ከምርኮኝነት የተመለስንበት፤ ድኅነታችን የተረጋገጠበት ዕለት መሆኑን ማሰብና ማሰላሰል ይኖርብናል።

ዳግመኛም ባለቤቱ "... ስፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና..." (ዮሐ.፲፬፥፪) እንዳለው፤ ይህችን ጊዜ ያዊቷ ዓለማችን ጥለናት የግድ ወደ ዘለዓለማዊው መኖሪያችን መሄዳችን ስለማይቀር "ዘበላዕሉ ኀልዩ" (የላይኛውን አስቡ) እንዲሁም "እኛ አገራችን በሰማይ ነውና፤ ከዚያም ደግሞ የሚመጣ መድኃኒትን እርሱንም ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን እንጠባበቃለን" (ፊሊጵ.፫፥፳) የተባለውን ቃል እያሰብን ፈቃደ ሥጋችንን አሸንፈን በድል አድራጊነት ለማያዊቷን ርስት ለመውረስ ያብቃን ፡-